

— Og det kan Kirken saa meget mindre gøre, som dette Ord i det brede Folk sikkert ofte er bleven misbrugt til, at Mændene, med det som Hjemmel, tiltager sig en brutal Overhøjhedsret over Kvinden.»

Foruden Forandring i de Udtryk, der særlig handler om Kvinden, foreslog Udvalget ogsaa en anden væsentlig Forandring, som var overordentlig heldig. Herom hedder det i Begrundelsen: »Vi foreslaar, at Ordet: »Hvad Gud har sammenføjet, maa et Menneske ikke adskille« udgaa af Forbindelsen med Erklæringen af Ægteskabet og henføres til det Skriftord, hvor det hører hjemme*), og som efter vort Forslag lyder under Skriftlæsningen. Vi mener nemlig, at det er en særdeles uheldig Plads, dette Ord har faaet i de gamle Ritualer i umiddelbar Forbindelse med Erklæringen. Thi udtalt paa dette Sted kommer Ordet ganske naturligt til at udbrede og opretholde den Misforstaaelse, at det er Præstens Erklæring over Brudeparret i den treenige Guds Navn, der er ensbetydende med Guds Sammenføjning, medens der jo i Virkeligheden tænkes paa deres sande og ærlige Hjærtens Forening for Guds Øjne. Dertil kommer, at idet dette Ord lyder som et Led af selve Erklæringen, faar det Udseende af, at Kirken dermed vedkender sig som sin Opfattelse, at Skilsmisse er umulig, hvad den dog ikke kan, da Jesus selv i et vist givet Tilfælde tænker sig den mulig. Men der, hvor vi har henflyttet Ordet, kommer det til Ægtefolkene som en indtrængende Formaning til dem om at holde fast ved Idealet i Ægteskabet: Den fulde og dermed ubrødelige Sammenføjning.« —

Saa vel Forslaget som Begrundelsen godkendtes med Tak af Aarsmødet i Holstebro 1909 (se Referatet i »Kv. og Samf.« Nr. 12 for 1909, hvor Forslaget og Begrundelsen er aftrykt).

Siden har Landets Biskopper udarbejdet nye Ritualer til Daab, Nadver og Ægtevielse, og disse Ritualer er nu autoriserede til valgfrit Brug, d. v. s. at de maa bruges overalt, hvor Præst og Menighedsraad enes om at indføre dem, og det vil sikkert ske alle Steder.

D. K.'s Medlemmer vil med Glæde og Tak lægge Mærke til, at Ægtevielsesritualet paa alle væsentlige Punkter er i Overensstemmelse med det af vort Udvalg

foreslaaede, ja det gaar endog snarest videre, idet ikke blot er udeladt, hvad D. K. har anmodet om, men at der overhovedet ikke lyder noget Ord, der er særlig rettet til *Kvinden* — kun Opmuntringer og Formaninger til *dem begge i Fællesskab*.

Vi kan derfor sige, at alle vore Ønsker i saa Henseende er helt og fuldt opfyldte.

Elise Møller Bjerre.

Ej fanger sovende Kvinde Sejer.

Som bekendt afholdes i Marts 1913 Valg til de kommunale Raad. Navnlig i Landkredsene er der i den Anledning et Arbejde at gøre, thi der staar man gennemgaaende mere uforstaaende overfor Kvindernes Krav, og det er slet ikke for tidligt at tage fat allerede nu.

Væk Interessen ved Møder om Sagen og lad højt og lydt den Mening komme frem, at denne Gang *skal* der Kvinder ind i Sogneraadet. Hav Kvinder, der virkelig kan og vil gøre et Arbejde, parate som Kandidater.

Gaar Regeringens Grundlovsændringsforslag igennem, vil de kommunale Raad faa afgørende Indflydelse paa Landstinget, idet Byraadene direkte ud af sin egen Midte vælger Valgmænd, Sogneraadene Sendemænd, disse Sendemænd træder saa sammen indenfor hver Amtsraadsreds og vælger Valgmænd; samtlige Valgmænd for hver Landstingskreds træder saa sluttelig sammen og vælger Landstingsmænd.

Det er derfor i Aar af en endnu større Betydning end forrige Gang at faa Kvinder ind i de kommunale Raad; for hver Kvinde, der kommer ind i Raadene, forøges nemlig Udsigten til at faa Kvinder ind i Landstinget.

I det hele betyder dette, at der fra Kvindernes Side vises Interesse for Samfundets Anliggender, maaske i Aar mere end nogensinde; man behøver ikke at tale med mange Mænd — navnlig fra Landet —, før man har et levende Indtryk af, at de helst saa, at Kvinderne ikke fik politisk Valgret og Valgbarhed, de har ingen Tro til vor Interesse.

Lad os derfor indenfor Dansk Kvinde-

*) Mat. Ev. 19, 4—6.